

വിദ്യാപോഷിണി

സ്വതന്ത്രസാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക വൈകാരിക

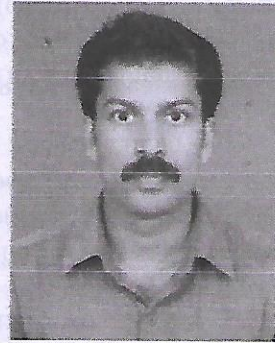
വാർഷികപത്രിക

2017 ഏപ്രിൽ

കരികണ്ണൻ

ശിവദാസൻ എ. കെ.

കരികണ്ണന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് ചിലപ്പോൾ പറക്കുന്നുണ്ടാകുമെന്ന് ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞ് ചെത്തുകാരൻ രാജപ്പനാണ്.

കുഞ്ഞിരാമേട്ടനായിരുന്നു കരികണ്ണൻ. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ കറുത്തിട്ടായിരിക്കുമോ എന്നറിയാൻ ഞങ്ങൾ പല പ്രാവശ്യം അയാളുടെ മുന്നിലൂടെ പോയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം സംഘങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിച്ച് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും കൊണ്ടാകണം ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾ പരിപാടിയെയും ചെറുചിരിയോടെ അയാൾ നോക്കിയിരിക്കാറുണ്ട്.

“അങ്ങേർ പറഞ്ഞാ പറഞ്ഞതാ.”

രാജപ്പന്റെ മുന്നിൽ അന്തം വിട്ടിരിക്കവെ അവർ തുടർന്നു. അവന്റെ അരയിലെ നീലത്തുണിയിലേക്കും, അതിൻമേൽ വട്ടമിട്ട തുകൽ തുണിയിൽ ഞാനു കിടന്നിരുന്ന വീതിയേറിയ തുണികത്തിയിലേക്കും ഞങ്ങൾ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി.

ഞങ്ങൾക്ക് വല്ലപ്പോഴും ഫ്രീയായി കൂടിക്കാൻ തരുന്നത് രാജപ്പനായിരുന്നു. അതിലേക്കൊരു കരുതൽ എന്നാണ് അവനാണു പറയുക. ഇത്രയും പിള്ളാരെ കള്ളുകുടിച്ചാൽ ഭാവിയിൽ അവർ നല്ല കുടിയൻമാരായിട്ടുണ്ടെന്ന് അവനുറപ്പായിരുന്നു. അന്ന് അയാൾ അർത്ഥം പിടികിട്ടിയിരുന്നില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

മണിയനീച്ചകൾ വീണു മരിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ കൂടം താഴെ വെച്ച് രാജപ്പൻ തുടർന്നു.

“കള്ള വാങ്ങി കുടിച്ചെന്റെ എടവാടില് പറ്റു ബാക്കീണ്ടാർന്നു. ഒന്ന് രണ്ട് പൊടും കഴിഞ്ഞപ്പോ ഞാനൊന്ന് കനം കുട്ടി കണ്ടു. അത്രേണ്ടായുള്ളൂ.”

അതിനും പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കൂടി അയാൾ കാളക്കുളത്തിലേക്ക് നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കൊന്നത്തെങ്ങിൽ ചെത്താൻ കയറുകയായിരുന്നു രാജപ്പൻ.

തൊട്ടടുത്ത കടവിലേക്ക് കുളിക്കാനിറങ്ങിയ പെണ്ണുങ്ങളുടെ മാറൊപ്പം ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ ഒറ്റ മുണ്ടിനകത്തെ പല നിറങ്ങളിലുള്ള താരുണ്ണുത്തിലേക്ക് ഓട്ടകണ്ണിട്ടു നോക്കിയും മറ്റും ചെത്ത പുരോഗമിക്കുമ്പോഴാണ് താഴെ നിന്നൊരൊച്ച കേട്ടത്.

ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽതന്നെ സ്തബ്ധനായിപ്പോയി. മുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിൽപ്പാണ് കരികണ്ണൻ കുഞ്ഞിരാമേട്ടൻ. രാവിലെ ചായ കുടിക്കാൻ പോയിട്ടുള്ള തിരിച്ചു വരവാണ്.

രാജപ്പൻ അവരന് നിൽക്കെ കുഞ്ഞിരാമേട്ടൻ ഒരു കുശലം ചോദിച്ചു. ഒറ്റ ചോദ്യം. “ഇത്രേം വലു തെങ്ങൊക്കെ അങ്ങട് ഒഴിവാക്കുകൂടെ രാജപ്പാ”

ഉത്തരമൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അങ്ങ് നടക്കുകയും ചെയ്തു. രാജപ്പന് കൈയും കാലും വിറച്ചു. തൊണ്ട വറ്റി. അത് ചോദിച്ചപ്പോ ആ കണ്ണീന് തീ പോലൊന്ന് വരുന്നത് കണ്ടുവെന്നാണ് രാജപ്പൻ പറയുന്നത്.

രാജപ്പൻ വീണു. തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം തന്നെ. താഴെ കുളത്തിലെ രണ്ടാൾപ്പൊക്കം വെള്ളം താങ്ങിയത് കൊണ്ട് മാത്രം ഇപ്പോഴും ജീവനോടിരിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞിരാമേട്ടന്റെ കരികണ്ണും കരിനാക്കും നാട്ടിൽ പാട്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യയെ കണ്ട ഒർമ്മയില്ല. മകളെ അറിയാം. ശാന്ത.

ശാന്തയുടെ വിവാഹപ്പിറ്റേന്ന് അവളുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോയത്രേ. കണ്ണീരുവീണു ഞങ്ങളി കറുത്തുപോയപോലെ ഞങ്ങൾ ശാന്തയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

എന്നോ സുന്ദരിയായിരുന്നതിന്റെ നീഴലായി ആരുടെയും മുഖത്തുനോക്കാതെ നടന്നുപോകുന്നത് കാണാം.

റോഡിനോരം ചേർന്നേ നടക്കാറുണ്ടാ

യിരുന്നുള്ളൂ. പൊതു വഴിപോലും തനിക്കന്യ മായിരുന്നെന്ന് ഒരു തോന്നൽ ഉള്ളതുപോലെ. കുഞ്ഞിരാമേട്ടന്റെ ഒറ്റ മോളായിരുന്നു ശാന്ത.

ശാന്ത തുങ്ങി മരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒറ്റ മുറി വീടിന്റെ കഴുകോലിൽ ശാന്ത തുങ്ങിനിൽക്കുന്നത് കണ്ട് അലറി വിളിച്ച കുഞ്ഞിരാമേട്ടന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ആളുകൾ ഓടിച്ചെന്നു.

കൂടെ ചെല്ലാനാണെന്തെങ്ങനെ “കുട്ടികളൊന്നും വരണ്ടാ, ഞാനെന്തെ കാഴ്ചപ്പാ” എന്ന് പറഞ്ഞ് മുതിർന്നവർ വിലക്കി.

കയറഴിച്ചു കിടത്തിയ ശാന്തയുടെ വയറ് പതിവിലധികം വീർത്തത് കണ്ട് പെണ്ണുങ്ങൾ അടക്കം പറഞ്ഞു.

പിറ്റേ ആഴ്ചയിൽ ശാന്തയോടൊപ്പം ഓട്ടുകമ്പനിയിൽ പണിയെടുത്തിരുന്ന ഗോപി നാടുവിട്ടു പോയി. പിന്നെ നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഗൾഫുകാരനായാണ് തിരിച്ചു വന്നത്.

ഗോപിയായിരുന്നു അന്ന് അവിടെ ഏറ്റവും വലിയ വീട് വെച്ചത്. എല്ലാ പണിയും കഴിഞ്ഞ് കേറിത്താമസിക്കാറായ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്തിരുന്ന് കാറ്റുകൊള്ളുമ്പോഴാണ് കുഞ്ഞിരാമേട്ടൻ കടന്നുവന്നത്. ഗോപിക്കൊരു വല്ലായ്മക തോന്നി.

കൂടത്തിൽ കരിക്കൊണ്ട് വട്ടക്കണ്ണും, വായും വരച്ച് കമിഴ്ത്തി തലയാക്കി കോലം കെട്ടിയത് എടുത്തു മാറ്റിയിരുന്നു. പണി പൂർത്തിയാക്കിയില്ലെ ഇനിയിപ്പയെന്തിനാ എന്ന് കരുതിയിരിക്കുമ്പോഴാണ് കരികണ്ണന്റെ വരവ്.

“ഇത്രേം വെലു വീട് ഇതല്ലാണ്ട് ഇന്നാട്ടീ വേറില്ലാട്ടോ ഗോപ്യേ” എന്ന് മാത്രമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ഗോപി സമാധാനിച്ചു. പണി പൂർത്തിയായില്ലെ ഇനിയിപ്പോൾ എന്തു പറഞ്ഞാലെന്താ.

പക്ഷേ അന്ന് രാത്രി ഇരുണ്ട് പുലരുന്നതിനിടയിൽ ഭൂമിയൊന്ന് വിറച്ചു. വെളുപ്പിന് മൂന്നു മണിക്കായിരുന്നു.

ജനലഴികളുടെ നടുക്കത്തിലുണർന്നവർ ഇടിമുഴക്കംപോലെന്ന് അകന്നുപോകുന്നത് കേട്ടു.

പിറ്റേന്ന് വീടിന്റെ മുറ്റത്തെത്തിയ ഗോപി ബോധംകെട്ടു വീണു.

എല്ലാ പണിയും പൂർത്തീകരിച്ച ഇരുനില വീടിന്റെ കിഴക്കു വശത്തെ ഭിത്തി

വിണ്ടുകീറിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറുവിരൽ കുന്നിടത്തോളം വീതിയിൽ.

ഗോപി വായിൽതോന്നിയതൊക്കെ കരകണ്ണനെ പറഞ്ഞു. അയാളിൽ പ്രതികാരം വീതം. ശാന്തയുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നോട് തോന്നാൻ വൈരാഗ്യത്തിന്. ആ പെണ്ണും ഞാനും തമ്മിൽ ഒരൈടപാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒക്കെ നാട്ടുവെറുതെ പറയണതാ.

ഗോപിയുടെ വീടിന്റെ വിണ്ടു കീറി ഭിത്തി കാണാൻ ഞങ്ങൾ പോയിരുന്ന എങ്ങിനെയാണ് ഇത്രയും കൃത്യമായി ഇതു സംഭവിച്ചതെന്ന് ഞങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. തൊട്ടടുത്തുള്ള മൺവീടുകൾക്കുപോലും ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ കരികണ്ണനെ കണ്ണിൽനിന്നുർന്ന ഏത് ശക്തിയാണ് വെളുപ്പിന് ഭൂമിക്കടിയിലൂടെ പാഞ്ഞത്. അത് പുറംകണ്ടും മണ്ണിട്ടു നികത്തിയ വീടിനു താഴെ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്.

കൃത്യമായി പിടിച്ചു കുലുക്കി അമ്പലം വാരത്തെപ്പോലും നെടുകെ പിളർത്തിയ ഞങ്ങളുടെ ഓരോ സാഹസികതകൾക്കും പിന്നിലും കരികണ്ണന്റെ ഭീതി നിഴൽ വിരിഞ്ഞിരുന്നു.

ആകാശത്തോളം പടർന്ന് ഉറുമടകൾ കായ്ചുനിന്ന നാട്ടുമാവിന്റെ ചില്ലയിൽ തേൻ വഴങ്ങൽ പരതുമ്പോൾ വഴിയെ പോകുന്നവർ ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു തന്നു.

“സൂക്ഷിക്കണം, ആ കരികണ്ണൻ കാണണ്ട.”

അങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങളുടെ ഓരോ നീക്കങ്ങൾക്കും കാവലാളുകളുണ്ടായത്.

ഓരത്ത് ചെമ്പൻകൊക്കും, കുളക്കേടും കളും കുടുകെട്ടി പാർക്കുന്ന കാളക്കുളത്തിൽ അഗാധതകളിലേക്ക് വരാൻ മീനിനെപോലെ മുങ്ങാംകുഴിയിടുമ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ കുളക്കരയിൽ കാവൽനിന്നു.

മകരക്കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞ പാടത്ത് ഒരു പ്രാന്തി കളിക്കുമ്പോഴും, തുകലും തൂണിയും കൂട്ടിത്തുന്നിയ പന്തിൽ പെലെയും, മറയോടും യുമാകുമ്പോഴും കണ്ണുകൾ കാവൽ നിന്നു.

ദൂരെയെവിടെയോ തല വെട്ടം കണ്ടാൽ ഒരു കുക്കി വിളിയുടെ ചിറകിലേറി മുന്നറിയിപ്പ് വരികയായി.

“ദേ കരികണ്ണൻ!” അത് കേൾക്കേണ്ട സമയം കളികളെല്ലാം നിലച്ചുപോയ കളിക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു പരുചിരിയുമായി കരികണ്ണൻ നടന്നുകലുന്നതാണ്.

ഇത്രേം വെലു കരികണ്ണന്റെ മോളി കയ്യിൽ തുങ്ങി പെടച്ചപ്പോ എന്തേ അയാൾക്ക് കലിക്കാൻ പറ്റാഞ്ഞത്. എന്നാലോ ചോദിച്ചുപോയ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉത്തരമില്ലാതെ കലിഞ്ഞു പോയി.

ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ ചന്ദ്രന്റെ മുത്തപ്പങ്ങളുടെ വിവാഹം മുടങ്ങിയതോടെയാണ് കരികണ്ണനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്ന പദ്ധതി ഞങ്ങളിൽ ശക്തിപ്പെട്ടത്.

പെണ്ണുകാണൽ ചടങ്ങിന് ഒരുങ്ങി നിന്നപ്പോൾ കരികണ്ണൻ കണ്ണു വച്ചത്രെ. ചിക്കൻ പാക്സ് വന്ന് കിടപ്പിലായതോടെ പറഞ്ഞ സമയത്ത് നടത്താനാവാതെ ആ കല്യാണം മുടങ്ങിപ്പോയി.

“ഒക്കേണം കാരണം കരികണ്ണനാണ്”. അദ്ദേഹം വാശിയോടെ പറഞ്ഞു.

കുന്നിൻചെരുവിലായിരുന്നു കരികണ്ണന്റെ വീട്. താഴെ തെരുവു പുല്ലുകൾ അതിർത്തിയിൽ കനാലിലൂടെ എവിടെയോ തടഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിമിർപ്പിൽ ചൂടു പിടിച്ചൊരു ചെടി.

മലഞ്ചെരുവ് മുഴുവൻ ഉണങ്ങിയിരുന്നോരു വേനലിലാണ് ഞങ്ങൾക്കാ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നത്. ഉണക്കപ്പല്ലുകൾക്ക് തീയിടാം.

അവിടെ കരികണ്ണന്റെ വീട് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. തീ പടരുമ്പോൾ കരികണ്ണൻ എങ്ങിനെ കെടുത്തുമെന്ന് കാണാം.

അയാൾക്ക് മഴ പെയ്യിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നറിയാം. ഭൂമിയെ പിടിച്ചുകുലുക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളയാൾക്ക് മഴ പെയ്യിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമോ?

പ്രശ്നാവോ? ആരുടേയോ സന്ദേഹം പറ്റാൻ കേട്ടു.

“എന്ത് അയാളി് തീ കെടുത്തും ഉറപ്പാ.

“തീയിട്ടത് നമ്മളാണറിഞ്ഞാലോ?”

“അതാരിയാനാണ്. വെറുമൊരു തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളി പോലെ തീയിടാൻ.”

വൈകുന്നേരമായിരുന്നു. വൈകീട്ടത്തെ ഒറ്റക്കുപ്പി കള്ളിന്റെ ബലത്തിൽ കരികണ്ണൻ ആടിയാടി പുരക്കകത്തു കടക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

ഇനി തീയിടാം. ആരോ തീപ്പെട്ടിയുറച്ച് കുറെ മാറി ഉണക്കപ്പല്ലുകൾക്ക് തീ കൊടുത്തു.

കുന്നിൻ മുകളിൽ തീ വീണതറിഞ്ഞ് ഓടിയെത്തിയൊരു കാറ്റ് കുറ്റിക്കാടുകളിൽ നിന്ന് കുറ്റിക്കാടുകളിലേക്ക് ചൂട്ടു മിന്നിച്ചോടുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

പുരയോളം ഉയരത്തിൽ മലഞ്ചെരുവിനെ അഗ്നി വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കൊടിയ വേനലിൽ ബാക്കിയായ ചെടികളുടെ പച്ച ഉടലുകൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ശബ്ദം.

ഇത്രയുമായിട്ടും കരികണ്ണനെന്താണ് പുറത്ത് വരാത്തത് എന്ന് ഞങ്ങൾക്കതിശയമായി. അയാൾ വരും. കണ്ണിൽനിന്നു ചിതറിവീഴുന്ന ശക്തിയിൽ തീ കെട്ടുപോകും എന്നെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കുറപ്പായിരുന്നു.

തീയും പുകയും ഇരുട്ടിന്റെ അതിർത്തിയിൽ കൂടിക്കൂഴയുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങൾക്ക് പേടിയില്ലായി.

നിയന്ത്രിക്കാനാകാത്ത വിധം തീ പടരുകയാണ്. എവിടെനിന്നൊക്കെയോ ആളുകൾ ഓടിവരുന്നതിന്റെ ഒച്ചകൾ.

എന്നിട്ടും കരികണ്ണനെവിടെ? ഞങ്ങൾ തിരിഞ്ഞോടാൻ തുടങ്ങി. നാലു ചുറ്റുനിന്നും ആരവം മുഴക്കിയെത്തിയ തീ കരികണ്ണന്റെ പുരയ്ക്കുമേൽ ആർത്തുകയറുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

വർഷങ്ങളത്രയോ കഴിഞ്ഞിട്ടും “കരികണ്ണാ നോക്കല്ലെ” എന്ന ബോർഡും തൂക്കി പണിതീരാത്ത വീടുകൾക്കു മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന കോലങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

തീയിൽ പൊള്ളിപ്പിടയുന്ന ഒരു സാധുവുദ്ധന്റെ നിലവിളി ഞങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു. മനുഷ്യന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണീരല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നൊരു തേങ്ങൽ ഉള്ളിലെവിടെയോ പിടഞ്ഞുണരുന്നു.

*****